

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202120
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3821202120.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného: Mgr. René Nguyen, advokát so sídlom

Moyzesova 471/1, 958 01 Partizánske, IČO: 50 152 289 proti žalovaným: 1/ E. F.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D., 2/ I. F.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D., 3/ J. C.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D., 4/ K. C.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D., 5a/ DELcream s.r.o.,

so sídlom Černyševského 10, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 01, IČO: 45 262 578,

6/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D.,

7/ G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D.,

8/ I. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D.,

9/ G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B. XXX/X, XXX XX D.,

10/ N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D.,

11/ A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H.,

13/ P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D. (zároveň nástupca žalovaného 12/),

14/ G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 15/ L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 16/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 17/ A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom

A. XXXX, XXX XX C., ČR, 18/ I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B. XXX/X, XXX XX D., 19/ K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 20/ L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 21/ I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/XX, XXX XX D., 22/ U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.

B. XXX/X, XXX XX D., 23/ A. U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

G. H. XXX/X, XXX XX D., 24/ N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 25/ V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 26a/ L. D., U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.

B. XXX/X, XXX XX D., 26b/ W. L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. Q. XXX/X, XXX XX D., 26c/ W. H.

D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., 26d/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

I. U. XXX/XX, XXX XX D., 26e/ D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.

B. XXX/X, XXX XX D., 27/ L. D., U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 28/ S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. B. XXX/X, XXX XX D., 29/ W. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX U., 30/ W. A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX H., 31/ W. S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom

X. XXX/XX, XXX XX M., 32/ G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom

A. B. XXX/X, XXX XX D., 33/ A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom

U. B. XXX/X, XXX XX D., 34/ D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., 35/ I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

C. C. XXX/XX, XXX XX D., 36/ P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

W. C. XXX/XX, XXX XX D., 37/ U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., 38/ G.

C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.

C. C. XXX/XX, D., 39/ C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 40a/ E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. P. E. XXX/XX, XXX XX D., 40b/ L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. B. XXX/XX, D., 41/ V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 42/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 43/ I. Q., nar. XX.XX.XXXX, B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 44/ P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 45/ A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 46/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., 47/ V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., 48/ A. G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., 49/ H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. C. XXX/XX, XXX XX D., 50/ P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., 51/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.
B. XXX/X, XXX XX D., 52/ G. Y., nar. XX.XX.XXXX, A. B. XXX/X, XXX XX D., 53/ A. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 54a/ VAREA s. r. o., so sídlom Kadnárova 99, Bratislava - mestská časť Rača
831 06, IČO: 52 304 850, 55/ W. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D.
T. XXXX/XX, XXX XX C. - N. M. L., 56a/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 57/ H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. A. XXX/XX, XXX XX D., 58/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. A. XXX/XX, XXX XX D., 59/ W. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 60/ A. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 61a/ D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., 64/ C. A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. M. M. XXX, XXX XX E. M. M., 65/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. W. C. XXX/XX, XXX XX D., 66/ W. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX Z., 67/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. A. U. XXX/XX, XXX XX D., 68/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 69/ X. L. (predtým L.), nar. XX.XX.XXXX, bytom B.
C. C. XXX/XX, XXX XX D., 70/ W. A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 71/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 72/ L. R., nar. XX.XX.XXXX, A. B. XXX/X, XXX XX D., žalovaná 72/ zastúpená A. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 73/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.
B. XXX/X, XXX XX D., 74/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, A. B. XXX/X, XXX XX D., 75/ I. L., nar. XX.XX.XXXX, A. B. XXX/X, XXX XX D., 76/ L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. Z. XXX/XX, XXX XX D., prechodne bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 77/ W. I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 78/ Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., žalovaní 77/ a 78/ zastúpení W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., 79a/ D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 80/ Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 81/ W. D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 82/ Mesto Prievidza, so sídlom Námestie slobody 14, 971 01 Prievidza, IČO: 00 318 442, 83/ Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., (v skratke PTH, a.s.), so sídlom Ul. Priemyselná 82, 971 01 Prievidza, IČO: 36 325 961, 84/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. H. XXX/XX, XXX XX D., prechodne bytom A. XXX/XX, XXX XX U., 85/ J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. B. XXX/X, XXX XX D., 86/ I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. I. K. XXX/X, XXX XX D., 87/ J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX S., v spore o neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 8C/13/2021-613 zo dňa 20. apríla 2023, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným 1/ - 87/ sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti písomného hlasovania vlastníkov bytov bytového domu so súp. č. XXXXXX na ul. A. X, X, X, X, B. C. C. XX, XX I. B. G. H. XX, XX

v D., zapísaných na LV č. XXXX k.ú. D., realizovaného v dňoch 19.04.2021 a 20.04.2021 a výrokom II. rozhodol tak, že žalovaní 1/ - 87/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca založil svoju žalobu na tvrdení o neplatnosti písomného hlasovania realizovaného v dňoch 19. až 20.04.2021 v predmetnom bytovom dome, nakoľko bolo overené pánom A.

a L., ktorí neboli zvolení na schôdzi vlastníkov bytov v bytovom dome za overovateľov.

1.3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že 21 vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome požiadalo listom zo dňa 25.03.2021 BYTOS o vyhlásenie písomného hlasovania v termíne 09., 10., 13.04.2021 v spoločných častiach domu, kde sa malo hlasovať o piatich otázkach. V predmetnej žiadosti boli uvedení ako overovatelia A. A. a A. L.. Dňa 15.04.2021 o 08:00 hod. sa uskutočnila schôdza vlastníkov bytového domu. Počas tejto schôdze informoval BYTOS prítomných vlastníkov v súvislosti s písomnou žiadosťou o vyhlásenie písomného hlasovania zo dňa 25.03.2021, že už zrealizované písomné hlasovania boli neplatné z dôvodu, že overovatelia neboli riadne zvolení na schôdze vlastníkov v bytovom dome v súlade so zákonom. BYTOS zároveň informoval vlastníkov bytového domu, že funkciu zástupcu vlastníkov v bytovom dome vykonáva naďalej pán W. D. Y. s tým, že vlastníci bytov si zároveň zvolili ako univerzálnych overovateľov pani A. P. T. a pána W. I. U. pre písomné hlasovanie aj do budúcnosti. Z výpovede svedka W. G. N. vyplynulo že sa stotožňuje s vyjadreniami žalobcu. Bytos je naďalej správcou bytového domu a W. Y. naďalej zastupuje vlastníkov bytov. Na základe písomnej žiadosti bola správcou zvolaná schôdza, z ktorej je vyhotovená zápisnica, pričom overovatelia neboli zvolení na žiadnej schôdzi.

1.4. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z ustanovení § 14 ods. 1, 2, § 14a ods. 1, 4, 8 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, a tiež z ustanovení § 137 písm. c) a § 78 ods. 1, 2 CSP, zdôraznil, že je nevyhnutné, aby sporovými stranami

v spore o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov a určenia neplatnosti konkrétnych rozhodnutí prijatých na zhromaždení boli všetci vlastníci bytov

a nebytových priestorov v bytovom dome (samozrejme všetci okrem toho, kto je v danom spore žalobcom). Poukázal na to, že rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR IV. ÚS 194/2012 a III. ÚS 11/2015, či okrem iného aj z rozhodnutia KS Žilina

sp. zn. 8Co/31/2022 z 27.05.2022. Otázka vecnej legitímácie v konaní o určenie neplatnosti uznesenia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov vychádza z ustáleného názoru, že ak má byť určená neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, musia sa konania zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. V prípade, ak stranou sporu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by mohlo byť v konaní vydané, by nebolo záväzné pre tých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi súdneho sporu. Je nepochybné, že sú to iba vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí realizujú svoje vlastnícke práva hlasovaním a závery hlasovaním prijaté sú rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Rozhodnutie prijaté väčšinou vlastníkov je prejavom ich väčšinovej vôle a v prípade rozhodnutia súdu o neplatnosti hlasovania by došlo k negovaniu tohto rozhodnutia prijatého príslušnou väčšinou vlastníkov v rámci hlasovania, čím by zároveň došlo k zmene tohto rozhodnutia. Je preto nevyhnutné, aby sporovými stranami v spore o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov a určenia neplatnosti konkrétnych rozhodnutí prijatých na zhromaždení boli všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, teda všetci okrem tých, ktorí sú v danom spore žalobcami.

1.5. Podľa názoru súdu prvej inštancie otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného, nie procesného práva. Aj najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 31.07.2012

sp. zn. 3Cdo/197/2010 zdôraznil, že: „nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offo a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť. Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať, lebo súd je povinný poskytnúť účastníkovi

iba poučenie o jeho procesných právach. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu a bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania“. Súd prvej inštancie v tomto smere poukázal i na rozhodnutie KS Trenčín sp. zn. 17Co/179/2019 a uviedol, že bolo povinnosťou žalobcu, ktorý bol navyše od začiatku konania právne zastúpený, označiť okruh všetkých pasívne vecne legitímovaných subjektov podľa § 78 CSP v zmysle aktuálneho listu vlastníctva. Uviedol, že napokon aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 25.01.2023, kde ten sám odkázal na relevantnú judikatúru týkajúcu sa vecnej legitímácie v konaniach o neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov, jednoznačne vyplýva, že žalobca, v konaní riadne zastúpený advokátom, zjavne vedel o povinnosti označenia všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v tomto type sporu, o čom svedčí okrem iného aj samotné označenie pasívne legitímovaných subjektov v žalobe. Žalobca mal v konaní viac ako dostatočný priestor na správnu identifikáciu všetkých potrebných subjektov v tomto spore, pričom tak neučinil.

1.6. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil tým, že počas konania zdôrazňoval, že vyhovieť je možné len žalobe, ktorá označuje všetky pasívne vecne legitímované subjekty, ktoré vyplývajú z aktuálneho listu vlastníctva. Na takéto upozornenie žalobca reagoval procesnými návrhmi na pripustenie zmeny žalovaných, u ktorých nastal prevod vlastníckeho práva k jednotlivým bytom, či už podaním zo dňa 25.08.2021 (najprv dobrovoľne bez upozornenia súdu) alebo následne pred pojednávaním a na pojednávaní dňa 24.11.2022. Taktiež pred posledným pojednávaním, na ktorom vo veci rozhodol, adresoval žalobcovi ústnu výzvu, či okruh pasívne legitímovaných subjektov je aktuálny a bude možné tak eventuálne žalobe vyhovieť. Žalobca ostal nečinným a návrh procesnej zmeny subjektu na strane žalovaných súdu neadresoval.

1.7. Pred vyhlásením rozsudku súd prvej inštancie z aktuálneho listu vlastníctva č. XXXX zistil, že pod číslom XXX je katastrom nehnuteľností evidovaný ako vlastníkom bytu č. X vo vchode č. XX predmetného bytového domu subjekt, ktorý v tomto konaní nevystupuje na strane žalovaných. Taktiež zistil, že v konaní je ako žalovaná 47/ označená V. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa v aktuálnom výpise listu vlastníctva č. XXXX ako vlastníkom bytu nenachádza. Konštatoval, že nakoľko nie je úlohou súdu zhojiť procesný nedostatok žaloby a nakoľko mu zo strany právneho zástupcu žalobcu nebol adresovaný dispozičný právny úkon, a to návrh na pripustenie ďalšej zmeny na strane žalovaných, neostalo mu iné, než žalobu v dôsledku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v zmysle vyššie uvedenej argumentácie zamietnuť.

1.8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalovaným 1/ až 87/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a d) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie zamietol jeho žalobu z formálneho nedostatku žalobného návrhu. Pritom správne odkazoval na relevantnú judikatúru, ktorá rieši otázku vecnej legitímácie v konaniach o neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov, teda, že skutočne musia byť žalovaní všetci vlastníci bytov v bytovom dome. Tu žalobca vyjadril presvedčenie, že z tohto pohľadu bola jeho žaloba zo dňa 21.05.2021 podaná správne, lebo v čase jej dôjdenia na súd prvej inštancie smerovala voči všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Žalobca vrátane jeho právneho zástupcu bol s touto judikatúrou oboznámený a v zmysle uvedeného činil procesné úkony.

2.2. Žalobca však poukázal na to, že súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé. V bode 21. odôvodnenia je uvedené: „Súd pred vyhlásením rozsudku sa oboznámil s aktuálnym listom vlastníctva č. XXXX, z ktorého zistil, že pod číslom XXX je katastrom nehnuteľností evidovaný ako vlastníkom bytu č. X vo vchode XX predmetného bytového domu subjekt, ktorý v tomto konaní nevystupuje na strane žalovaných.“ V skutočnosti však súd prvej inštancie vykonanie dôkazu oboznámením sa s aktuálnym listom vlastníctva vôbec nevykonal. Ďalej prvoinštančný súd v bode 9. odôvodnenia uvádza, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s aktuálnym výpisom z listu vlastníctva č. XXXX. Toto však nie je pravdou, na pojednávaní dňa 20.04.2023 prvoinštančný súd

nevykonával dokazovanie oboznámením sa s aktuálnym výpisom z listu vlastníctva č. XXXX. Súd prvej inštancie konštatuje v rámci zápisnice z pojednávania zo dňa 20.04.2023, že podľa § 204 CSP súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania, listinné dôkazy a ich stručný obsah prečítal od posledného pojednávania. Súd prvej inštancie však nevykonával dôkaz a to oboznámením sa s výpisom z aktuálneho listu vlastníctva č. XXXX, čo preukazuje aj nahrávka z pojednávania zo dňa 20.04.2023.

2.3. Žalobca ďalej poukázal na to, že v predmetnej zápisnici súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 181 ods. 1 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia sú nesporné, sporné a uviedol predbežné právne posúdenie a aké vykoná dôkazy. Toto tiež nie je pravdou, nakoľko súd na pojednávaní dňa 20.04.2023 po vyhlásení uznesenia o pokračovaní v konaní len poučil prítomných účastníkov konania podľa § 182 CSP, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Nakoľko súd nevykonával dokazovanie oboznámením sa s aktuálnym výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, nemohol sa žalobca a jeho právny zástupca k takémuto dôkazu, s ktorým nebol oboznámený, vyjadriť a dokonca zo strany súdu nebol o tomto jeho procesnom práve poučený. Uvedené predstavuje porušenie procesných práv žalobcu na spravodlivý proces.

2.4. Žalobca vyjadril presvedčenie, že uvedeným postupom mu prvoinštančný súd znemožnil ako procesnej strane uplatňovanie práv v rozsahu, v akom mu to priznáva zákon. Rovnako sa súd prvej inštancie snažil svoje pochybenia reparovať tým, že do zápisnice z pojednávania a do samotného odôvodnenia rozsudku uviedol skutočnosti, ktoré nezodpovedali realite a reálne vykonaným procesným úkonom a poučeniam zo strany súdu. Žalobca citoval ustanovenia § 185 ods. 2, § 188 ods. 1 a § 204 CSP a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 20Bdo 21/2012, v zmysle ktorého otázku vecnej legitímácie posudzuje súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci.

2.5. Podľa názoru žalobcu, ak súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných, musel byť v konaní tento nedostatok preukázaný. Žalobca ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vychádzal z dôkazu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 25.01.2023, ktorý bol do konania riadne predložený a sporové strany mali možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť. Ak mal prvoinštančný súd pochybnosť o aktuálnosti uvedeného listu vlastníctva, mohol aj bez návrhu vykonať dokazovanie oboznámením sa s aktuálnym listom vlastníctva č. XXXX a s takto vykonaným dôkazom oboznámiť sporové strany. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, konkrétne v bode 19. síce konštatuje, že neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom, lebo súd je povinný poskytnúť účastníkovi iba poučenie o jeho procesných právach. Vykonanie dôkazu, z ktorého súd pri svojom rozhodnutí vychádza, však nie je poučením o vecnej legitímácii. Navyše súd neposkytol na pojednávaní dňa 20.04.2023 účastníkom konania poučenie podľa § 181 ods. 1 CSP a teda ich nepoučil o ich procesných právach, a takýmto spôsobom došlo na strane žalobcu a jeho právneho zástupcu k odňatiu možnosti konať pred súdom, nakoľko sudca len vyzval žalobcu k predneseniu záverečných rečí.

2.6. Keďže súd prvej inštancie nevykonával do vyhlásenia rozsudku dôkaz oboznámením sa s aktuálnym listom vlastníctva, trpí rozhodnutie aj vadou nepreskúmateľnosti. Podľa názoru žalobcu zo strany zákonného sudcu Okresného súdu v Prievidzi išlo o svojím spôsobom neštandardný prístup, keď prerušil uznesením konanie dňa 20.04.2023 bez toho, aby účastníkom konania oznámil dôvod prerušenia, a ak toto konanie prerušil z dôvodu nahliadnutia do aktuálneho listu vlastníctva, nič sudcovi nebránilo, aby s týmto dôkazom oboznámil účastníkov konania. Na nahrávke zo dňa 20.04.2023 je dokonca počuť ako sudca pred vyhlásením rozsudku konštatuje cit.: „že toto je rozhodná skutočnosť“. Ak teda bola v konaní rozhodná skutočnosť, na základe ktorej sudca žalobu zamietol, mali účastníci konania právo pred vyhlásením rozsudku sa s touto skutočnosťou oboznámiť a právo sa k takémuto dôkazu vyjadriť. Toto však účastníkom konania zo strany konajúceho súdu umožnené nebolo a sudca si buď tendenčne alebo omylom nechal túto rozhodnú skutočnosť, bez jej preukázania v konaní, len pre seba.

2.7. Nakoľko súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyjadril k meritu veci, lebo žalobu zamietol z dôvodu ním tvrdenej preukázanej absencie pasívnej legitímácie žalovaných, nie je podľa názoru žalobcu možné, aby odvolací súd rozhodol vo veci sám tak, že by rozsudok

prvostupňového súdu zmenil a žalobe vyhovel. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na doplnenie dokazovania a na oboznámenie sporových strán s vykonanými dôkazmi, lebo len takým spôsobom je možné zhojiť procesné chyby prvoinštančného súdu a ten pri rozhodnutí môže vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu ku dňu rozhodovania. V opačnom prípade by sa mohlo jednať o nebezpečný precedens, kedy by súd mohol v sporovom konaní zisťovať rozhodné skutočnosti nad rámec navrhovaných dôkazov sporovými stranami a o týchto skutočnostiach sporové strany neoboznamovať až do vyhlásenia rozsudku. Takýto postup súdu však odporuje zásadám civilného procesu. Jediný prvok vyšetrovacej zásady v sporovom konaní je obsiahnutý v § 185 ods. 2 CSP, pričom výsledky vyšetrovania musia byť v konaní vykonané ako dôkaz a v oprávnení súdu zisťovať splnenie procesných podmienok konania aj bez návrhu sporových strán. Pokiaľ však súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku hmotnoprávnej vecnej legitímácie, musí byť takáto skutočnosť v konaní preukázaná riadne vykonaným dôkazom v súlade s CSP.

2.8. V závere svojho odvolania žalobca uviedol, že súd prvej inštancie v ústnom odôvodnení rozhodnutia po vyhlásení rozsudku dňa 20.04.2023 do zápisnice uviedol, že existovali dôvody, pre ktoré by pravdepodobne žalobnému návrhu vyhovel. Pritom však počas celého konania nebol sudca stotožnený s účelom žaloby a z tohto dôvodu trval na výsluchu žalobcu, aj keď takýto výsluch jeho právny zástupca nenavrhol a v konaní nebol navrhnutý ani žiadnym zo žalovaných alebo ich zástupcov. Ak sudca zamietol žalobu len zo striktného formálneho dôvodu, musí rovnaký princíp spravodlivosti platiť aj opačným smerom a to spôsobom, že aj súd musí dodržať formálne procesné náležitosti tak, aby účastníkom konania neboli upreté ich práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie, ktoré vychádza z nevykonaného dôkazu, nemôže byť vydané v súlade so zásadami spravodlivého súdneho procesu. Pretože v danom prípade ide o sporové konanie s niekoľkými desiatkami účastníkov, je oboznámenie sa s aktuálnym listom vlastníctva nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť alebo nevyhovieť žalobe. Ak mal prvoinštančný súd za to, že list vlastníctva ku dňu rozhodovania nebol aktuálny, mohol z vlastnej iniciatívy tento dôkaz vykonať, sporové strany sa s týmto dôkazom mohli oboznámiť a mohli činiť prípadné procesné úkony v podobe návrhov na zmenu alebo pripustenie účastníkov konania. Ak však takáto skutočnosť v konaní nebola preukázaná, mal súd vychádzať z dôkazov predložených do konania a tým bol výpis z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 25.01.2023. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že súd pred pojednávaním dňa 20.04.2023 adresoval na žalobcu výzvu k odstráneniu formálnej chyby v dátume narodenia uvedeného pri žalovanej 35/ I. D., čo žalobca na pojednávaní učinil. Takúto neformálnu výzvu však nemožno nijakým spôsobom stotožňovať s vykonaním dôkazu v podobe oboznámenia sa s obsahom aktuálneho listu vlastníctva.

3. Žalovaní sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 § 380 CSP, t.j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie aj to nevyžadoval dôležitý záujem.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), e), a f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

a že na základe vykonaných dôkazov dospel nesprávnym skutkovým zisteniam.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

11. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

12. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. Odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu obsiahnutou v odvolaní nestotožňuje. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 23.03.2023 odročil pojednávanie na deň 20.04.2023 o 9.30 hod. za účelom doplnenia dokazovania. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie v deň pojednávania, o 8.55 hod., teda pred pojednávaním v predmetnej veci nahliadol do katastra nehnuteľností k.ú. D.

LV č. XXXX a výpis z listu vlastníctva pripojil k spisu. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.04.2023 vyplýva, že pojednávanie začalo o 9.50 hod. a konalo sa v neprítomnosti žalovaných. Súd prvej inštancie oboznámil výsledky prípravy pojednávania a oboznámil prečítaním listinný dôkaz nachádzajúci sa na č.l. 577-578 obsahujúci vyjadrenie Ministerstva financií SR. Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, potom súd prvej inštancie vykonal výsluch žalobcu, následne bolo pojednávanie na 5 minút prerušené a po vyhlásení uznesenia o pokračovaní v konaní sa právny zástupca žalobcu vyjadril k výsledkom vykonaného dokazovania a k právnej stránke veci. Následne súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené a potom vyhlásil rozsudok vo veci. V rozsudku konštatoval, že uplatnený žalobný nárok má základ v ust. § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, z ktorého vyplýva právo prehlasovaného vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome obrátiť sa do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania so žalobou na súd, ktorý má právomoc o žalobe rozhodnúť, teda vyhlásiť písomné hlasovanie za neplatné. Po zistení, že v predmetnom spore neboli sporovými stranami všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, dospel k záveru o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

15. Žalobca vo svojom odvolaní v zásade argumentoval nesprávnosťou postupu súdu prvej inštancie spočívajúcom v tom, že svoje rozhodnutie založil na dôkaze – aktuálnom výpise z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. D., hoci v skutočnosti tento dôkaz nevykonal tak, ako to predpokladá právna úprava obsiahnutá v § 204 CSP, teda jeho prečítaním, a pretože tento dôkaz nebol riadne vykonaný, nemohol

sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k takémuto dôkazu vyjadriť. Tento postup prvoinštančného súdu podľa názoru žalobcu predstavuje porušenie jeho procesných práv na spravodlivý proces. Žalobca tiež namietal, že nie je pravdou skutočnosť poznamenaná v zápisnici o pojednávaní zo dňa 20.04.2023 o tom, že by súd prvej inštancie postupom podľa § 181 ods. 1 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia sú nesporné, sporné, aké je predbežné právne posúdenie veci a aké dôkazy vykoná. Žalobca vyjadril presvedčenie, že ak súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných, musel byť v konaní tento nedostatok preukázaný. Podľa názoru žalobcu vykonanie dôkazu (v danom prípade LV č. XXXX), z ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vychádzal, nie je poučením o vecnej legitímácii. Keďže súd prvej inštancie na pojednávaní neposkytol stranám sporu poučenie podľa § 181 ods. 1 CSP, teda nepoučil ich o procesných právach, týmto spôsobom došlo na strane žalobcu k odňatiu možnosti konať pred súdom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí tiež vadou nepreskúmateľnosti a postup konajúceho sudcu bol neštandardný, pretože ak sudca zistil nahliadnutím do aktuálneho listu vlastníctva nové skutočnosti, nič mu nebránilo, aby s týmto dôkazom oboznámil aj strany sporu.

16. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje a pasívnu vecnú legitímáciu má ten, kto je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa v konaní rozhoduje. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva. Je plne na zodpovednosti žalobcu, proti komu žalobu podá, a ak žaloba nesmeruje proti subjektu, ktorý je nositeľom práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná, prejaví sa to v tom smere, že súd zamietne žalobu bez toho, aby skúmal po vecnej stránke opodstatnenosť žalobného nároku.

17. Najvyšší súd SR v rozsudku 3Cdo/197/2010 zo dňa 31.07.2012, na ktorý poukázal v napadnutom rozhodnutí aj súd prvej inštancie, konštatoval, že súd nemôže ex offo odstrániť nesprávne určenie okruhu strán v sporovom konaní a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť v zmysle § 5 O.s.p. (teraz § 160 CSP). Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom, pretože súd je povinný poskytnúť účastníkovi iba poučenie o procesných právach. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva stranou sporu a takéto určenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 O.s.p. (teraz § 160 CSP) a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania.

18. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky niet pochybností o tom, že ak má byť podľa § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov určená neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, musia sa konania zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. Ak totiž účastníkmi konania na základe predmetného určujúceho návrhu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť vydané v konaní, by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi konania (§ 228 ods. 1 CSP).

19. V preskúmvanej veci je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neboli stranami sporu v procesnom postavení žalovaných všetci vlastníci zapísaní na LV č. XXXX pre k.ú. D., keď ako žalovaný nebol označený vlastník evidovaný na liste vlastníctva pod č. XXX, bytu č. X, vchod č. XX, ktorý nadobudol predmetnú nehnuteľnosť, resp. podiely na nej na základe darovacej zmluvy pod V1430/23 – Vz 1181/23. Zo zápisu na predmetnom liste vlastníctva je teda zrejmé, že došlo po začatí predmetného sporu k právnej skutočnosti, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná.

20. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

21. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

22. Podľa § 80 ods. 3 CSP, ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

23. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že subjektom disponujúcim procesnou aktivitou pri zmene strán sporu je podľa právnej úpravy obsiahnutej v civilnom sporovom poriadku výlučne žalobca, pričom ten je oprávnený navrhnúť zmenu sporových strán bez ohľadu na to, či došlo k zmene (domnelej) aktívnej alebo pasívnej legitímácie. Súd vyhovie takému návrhu žalobcu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v § 80 ods. 1 CSP a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť namiesto žalobcu (súhlas žalovaného sa samozrejme nevyžaduje). Je potrebné zdôrazniť, že koncepcia zákonodarcu nepredpokladá automatické procesné nástupníctvo, ale toto je nárokovateľné za predpokladu, že sú kumulatívne splnené tieto skutočnosti: že zmenu strán sporu navrhne oprávnený subjekt, teda žalobca, že s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť namiesto žalobcu, pričom ak sa má nástupníctvo týkať strany žalovaného, táto podmienka odpadá a ak sa preukáže, že došlo k právnej skutočnosti v zmysle ods. 1 predmetného ustanovenia. Žalobca je teda ten, kto navrhuje zmeny strán sporu a povinný je predložiť konkrétne dôkazy o existencii skutočnosti spôsobujúcej prevod alebo prechod práv alebo povinností tvoriacich predmet konania. Súd o takomto návrhu musí rozhodnúť, a to uznesením (§ 234 CSP), proti ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 357 a contrario). Pri zmene strán sporu zostávajú všetky účinky spojené s podaním žaloby zachované a procesný nástupca musí prijať stav konania taký, aký je, teda i s procesnými úkonmi, ktoré dovtedy urobil v konaní jeho právny predchodca.

24. Odvolací súd, vychádzajúc zo skutkového stavu veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a z obsahu odvolacích námietok konštatuje, že nebol naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom. Žalobca sa mylne domnieva, že posudzovanie otázky vecnej pasívnej legitímácie bolo spojené v danom prípade s poučovacou povinnosťou zo strany prvoinštančného súdu. Súd prvej inštancie nebol povinný oboznamovať stranám sporu skutočnosti vyplývajúce z verejného registra zapísaných vlastníkov nehnuteľností, ktoré zistil nahliadnutím do neho. Tieto skutočnosti bol povinný zisťovať a oznamovať súdu žalobca, lebo sa týkali osôb žalovaných. Ak došlo k právnym skutočnostiam, s ktorými je spojený prevod alebo prechod práv alebo povinností na strane jedného zo žalovaných subjektov, žalobca mal postupovať v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 80 CSP, a to podaním návrhu na pripustenie zmeny na strane žalovaných. Súd prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi nemal žiadnu poučovaciu povinnosť, pokiaľ ide o okruh strán sporu a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol právne zastúpený. Poučenie o vecnej legitímácii by už bolo totiž poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva stranou sporu, čím by došlo

k prekročeniu poučovacej povinnosti zo strany súdu v zmysle § 160 CSP a zároveň k porušeniu zásady rovnosti strán sporu. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia.

25. Odvolací súd ešte v súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý súdny proces uvádza, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov

(I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

26. Pokiaľ teda súd prvej inštancie žalobu zamietol s odôvodnením, že okruh pasívne legitimovaných subjektov nebol úplný a že žalobca nevykonal návrh procesnej zmeny subjektu na strane žalovaných, jeho rozhodnutie je vecne správne, vychádzajúce zo správne zisteného skutkového stavu.

27. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, hoci by im v zmysle citovaných ustanovení patrila, keďže v odvolacom konaní boli úspešní; žalovaným 1/ - 87/ však v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).